

[Bouet.]

en Huslejestigning. Naturligvis kan der være nogle enkelte Husejere, som vil udnytte Situationen. Lad os f. Eks. tænke paa Dagbladet „Politiken“, som i 1912 købte en Ejendom paa Raadhuspladsen, for hvilken den i Løbet af de to første Aar fik sat Lejen 20 pCt! op. For en speciel Lejer, som var i Ejendommen, da „Politiken“ købte den i 1912, og som da gav 3 800 Kr. i Leje, var denne Leje i 1917 presset op til 6 000 Kr., altsaa medens Huslejeloven eksisterede. Senere fik den paagældende en Leje af 9 500 Kr.

Saadanne daarlige Ejendomsbesiddere kan der naturligvis være, men i Almindelighed tror jeg ikke, at Grundejerne vil følge dette daarlige og slette Eksempel, som jeg beder Hr. Rager specielt tage sig af. Thi selv om der virkelig hos Grundejerne maaske skulde være en Lyst til at udnytte Konjunkturerne, tror jeg, de er saa kloge, at de vil undlade at gøre det ud fra den Betragtning, at hvis det virkelig skulde vise sig, at Lovens Bortfald medførte en stærk og voldsom Stigning, kunde Grundejerne meget nemt risikere at faa en ny Huslejelov, og da maaske en permanent. Allerede dette tror jeg vil medføre, at selv om Hjertet hos Husejerne ikke skulde være med, vil Forstanden være med, og at de derfor vil undlade en Lejeforhøjelse.

Jeg er i øvrigt ikke ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rager, naar han sagde, at det var naturligt og rimeligt at udnytte Konjunkturerne, og at man kunde ikke bebrejde Folk, at de gjorde det. Men jeg er glad for, at det ærede Medlem gav denne Oplysning, saa at jeg ved, hvor jeg har ham. Det ærede Medlem er jo Forretningsmand, og i den Virksomhed skal jeg nok passe paa, naar vi atter skal handle med det ærede Medlem Hr. Rager, og se, om det ærede Medlem eventuelt udnytter Konjunkturerne.

Maa jeg, med det samme jeg er ved de handlende, sige, at jeg forstaaer ikke rigtig den Opfordring, som de handlende har rettet til Partierne om at forlænge Huslejovens Gyldighed. Thi jeg føler mig ganske overbevist om, at de handlende meget nødig vil have Restriktioner indført for deres Vedkommende. Jeg vilde nok høre, hvad det ærede Medlem Hr. Rager vilde sige, hvis Rigsdagen pludselig gik hen og fastlagde den Avance, han maatte tage. Det ærede Medlem vilde blive fuldstændig forfærdet ud fra den Opfattelse, han har, at ethvert Menneske har Ret til at

udnytte de Konjunkturer, han har Lejlighed til at udnytte.

Jeg er, som sagt, fuldstændig i Overensstemmelse med de Principper, som jeg har fulgt; vi ønsker ikke fra Funktionærstandens Side nogen Særbeskatning af fast ansatte, og saa vil vi naturligvis heller ikke ønske en lignende Lovgivning for andre Folk. Jeg tror, at langt den største Part ikke alene af Funktionærerne, men af alle Borgerne i denne By er af den Opfattelse, at der sker saamænd ikke noget, naar Huslejeloven bortfalder. Men i Øjeblikket piskes der en Stemning op af de Partier, som har Interesse i at komme til at snakke om noget andet end det, som foregaar i denne By. Man vil naturligvis gerne tale om andet end de Skatteforhøjelser, som baade Staten og Københavns Kommune nu bebyrder . . . . . (Einer Jensen: Ogsaa Frederiksberg). Ja, det er muligt, men saa skulde det ærede Medlem, som er særlig indflydelsesrig paa Frederiksberg, tage sig af det Forhold. De Partier, som nu særlig er interesserede i at faa dette Spørgsmaal pisket op, har selvfølgelig Interesse i at dække over, hvad den nuværende Regering har medført af Ubehageligheder for Befolkningen.

Jeg siger, jeg forstaaer, at man benytter en saadan Lejlighed, men jeg tror ogsaa, jeg tør sige, at den store Del af Befolkningen gennemskuer dette Spil; og naar de — jeg gaar ud fra, at „Politiken“ loyalt refererer, hvad jeg har sagt om Dagbladet „Politiken“ som Grundejer og Husejer — bliver bekendt med dette Forhold, vil de ogsaa forstaa at vurdere Dybden og Alvoren i Opfattelsen af, hvad Huslejovens Bortfald virkelig betyder hos de Herrer, som repræsenterer de paagældende Partier.

Jeg haaber, det ærede Medlem Hr. Rager vil være tilfreds med, at han har fremkaldt disse Bemærkninger.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg skal, i hvert Fald paa det nuværende Tidspunkt, indskrænke mig til at fastslaa, at det ærede Medlem Hr. Bouet indrømmede, at han særlig interesserer sig for at varetage Funktionærstandens Interesser — noget, som jeg ikke har udnævnt ham til, men som Fællesrepræsentationen af Funktionærforeninger jo har taget ham til —, at han altsaa varetagede disse Interesser vil gaa imod det foreliggende Lovforslag. Han har ikke noget imod, at